

XV.

Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag.

Nu ging het Uilenspiegel een tijdje lang niet slecht voor den wind. Hij kwam in dienst bij vele vorsten en adellijke heeren, leerde de fraaie manieren en de hoofsche omgangstaal der jonkers en geraakte ten slotte in Denemarken, aan het hof van den koning. Deze voelde zich tot Uilenspiegel

aangetrokken en gaf hem kleeren, paarden en geld. Natuurlijk was Tijn met dit alles zijn streken niet kwijt; maar de koning kon veel van hem verdragen, omdat hij bemerkte had, dat de gait bij al zijn gebreken toch een goed hart bezat en beter te vertrouwen was dan menigen kruiperigen gluiperd.

Eens kwam Tijn mistroostig de binnenplaats van het paleis op, te voet naast zijn paard.

— Wat scheelt er aan, Tijn? ondervroeg hem de koning, die daar toevallig met een hoveling stond te praten. Ge ziet er zoo slechtgezind uit en ik merk, dat uw paard mankt, ook al!

— Wat wilt ge, genadige vorst, legde Tijn hem uit, het dier is een hoefijzer kwijt. Wien 't vindt zal 't geluk aanbrenge, maar ik zit er ondertusschen maar mee.

— Ge moet u dat niet aantrekken, Tijn, troostte hem de koning, ge moogt op mijn kosten uw paard laten beslaan met de allerbeste hoefijzers die ge maar vinden kunt, dit als belooning voor uw trouw en uw goede diensten.

— Mag ik u op het woord gelooven, mijn heer en koning? vroeg Tijn.

— Natuurlijk, Tijn, sprak de vorst, een koning heeft toch maar één woord!

Tijn stelde het niet langer uit, maar in plaats van een gewonen smid zocht hij een goudsmid op en liet zijn paard beslaan met gouden hoefijzers en zilveren spijkers. Toen

Wat scheelt er aan, Tijn? ondervroeg hem de koning...

echter, enkele dagen nadien, de rekening op het paleis werd aangeboden, wilde de schatbewaarder deze niet betalen, daar ze eventjes honderd Deensche kronen beliep, wat in dien tijd een fortuintje beteekende. Dat kwam den koning ter oore en hij liet Uilenspiegel bij zich komen en sprak:

— Die nieuwe hoefijzers zijn nogal duur, Tijl; hoe komt dat?

— Dat komt, zei Tijl, omdat het gouden hoefijzers zijn, met zilveren nagels beslagen.

— Nu begrijp ik het, riep de koning uit, maar als ik al mijn paarden aldus moest laten beslaan, dan kon ik spoedig mijn landerijen en kasteelen verkoopen!

— Best mogelijk, mijn genadige vorst, meende Tijl, maar ge hadt gezegd, dat ik de allerbeste hoefijzers mocht uitkiezen; en ik had u daarna nog gevraagd, of ik u op uw woord mocht gelooven.

De koning sprak:

— Ge zijt een schelm van een hofdienaar, maar ik kan toch niet boos op u zijn, want ge deedt slechts wat ik u zegde.

Toen beval hij den schatbewaarder de honderd kronen maar uit te betalen. Den volgenden dag liet Tijl de gouden hoefijzers afnemen en zijn paard bij een gewonen smid met ijzer beslaan. Toch toonde hij zich niet ondankbaar en trouw diende hij den koning van Denemarken tot dezes laatsten dag.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL WILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

het paleis, zonder het noodig te achten van iemand afscheid te nemen. Daar ging de landgraaf onderwijl met zijn ridders de zaal binnen, trok zelf het gordijn opzij en vroeg, of er iemand iets van een schilderij bemerkte.

— We zien slechts een witten wand, genadige heer, zegden de ridders.

Toen wist de landgraaf met zekerheid, dat hij bedrogen was geworden en tot spot van een gemeen man had gediend. Maar hoe boos hij ook was, er viel nu eenmaal niets aan te verhelpen, want Tijn had precies op tijd de plaat gepoetst en nam de wijk naar Praag, in Bohemen, waar nieuwe avonturen hem wachtten.

XIX.

Hoe Uilenspiegel de hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden.

Te Praag gaf Uilenspiegel zich uit voor een geleerd man, die voor de moeilijkste problemen een oplossing wist. Ook daagde hij eenieder uit, hem door gelijk welke strikvraag in verlegenheid te brengen. De heeren professoren, doctoren en studenten van de vermaarde hoogeschool vonden dat wat al te kras en staken de koppen bijeen om te onderzoeken, op welke wijze ze dien bluffer het best de loef konden afsteken. Spoedig meenden ze het goede middel gevonden te hebben en stelden ze enkele vragen op papier, waarop voorzeker geen mensch ter wereld antwoorden kon. Daarna lieten ze Uilenspiegel ter hoogeschool ontbieden. Deze verscheen dan ook den volgenden dag voor de vergadering van al die geleerde pietten, vergezeld van enkele burgers en betrouwbare gezellen, die hem in geval van onraad moesten bijstaan. Want Tijn kende de studenten en wist bij ondervinding, hoe deze wel eens gemakkelijk zin kregen in baldadigheden.

De rector
lijkt, liet hem
hem de eer

— Gelukkig
hoeveel heere

Tijn daagde

— Mijn
waterlooper

zee uitstortte
oceanen be

Het wa
aan de zee

vraag en las

— Hoe
verblijf in l

— Slecht
maar zeven

waren, vin
blijven voor

De rector
— Kun

wereld bev

— Hic
zich het m

zult zien, d

Nu we
trillende st

— Zeg
verwijderd

— Ma
is vlakbij.

den hemel
zal hier be

Als ge dan
mijn straf

Daar v
einde raad
vraag:

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102